

עַל הָאָרֶץ. וּבְגִין דְּשִׁלְמָה לָא נָטַר הָאִי בְרִית בְּדָקָא
 יָאוּת, שְׂרִיא סִיחָרָא לְאַתְפְּנָמָא. וְעַל דָּא, בְּסוּפָא
 אַעֲטְרִיד חֵלְמָא, וְכֵן יַעֲקֹב אַעֲטְרִיד לִיה לְחֵלְמָא
 בְּדִאמְרֵן.

רַעֲיָא מְהִימְנָא

השלמה מההשמטות (סימן ז)

וַיַּחֲלוּם וְהִנֵּה סוּלָם מְעַב אַרְעָה. וְהִנֵּה סוּלָם דָּא עֲלוּתָא, מְעַב
 אַרְעָה, דְּמַעְלָאן בְּנֵי נָשָׂא לִיה בְּאַרְעָא דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא
 וּמִטָּא לְשָׁמַיָא דְּאִיהוּ קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא דְּאַתְמַר בֵּיה (מְלָכִים א' ח)
 וְאַתְהָ תִּשְׁמַע הַשְּׁמַיִם וְרִזָּא דְּמַלְאָה (תְּהִלִּים ח) יְהוֹ"ה אֲדַנְּנוּ מָה אֲדִיר
 שְׁמֵךְ בְּכָל הָאָרֶץ וְגוֹ'. וּבְזִמְנָא דְּמוֹדַע לֹון קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא וְשְׂכִינְתֵיה
 דְּסִלְקָא בְּהוּא עֲלוּתָא, מִיָּד וְהִנֵּה מְלָאכִי אֱלֹהִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים בּוּ.
 בּוּ בְּהוּא בַר נֶשׁ.

בְּלָהוּ פְתַחֲיָן גְּדַפְיָהוּ לְקַבְלָא שְׂכִינְתָּא בְּהִיא עֲלוּתָא, הָדָא הוּא
 דְּכַתִּיב (יִחְזָקָא א') וְכִנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעֵלָה וְהָאִי אִיהוּ
 עוֹלִים שְׂכִינְתָּא עַל גְּדַפְיָהוּ וְיוֹרְדִים בּוּ. מָאִי בּוּ, בְּקְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנַאמַר בּוּ (מְלָכִים א' ח)
 וְאַתְהָ תִּשְׁמַע הַשְּׁמַיִם, וְסוּד הַדְּבָר -
 (תְּהִלִּים ח) ה' אֲדַנְּנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֵךְ בְּכָל
 הָאָרֶץ וְגוֹמַר. וּבְזִמְנָן שְׁמוּדִיעַ לְהֶם
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינְתּוֹ שְׁעוּלָה
 בְּאוּתָהּ הַתְּפִלָּה, מִיָּד - וְהִנֵּה מְלָאכִי
 אֱלֹהִים עוֹלִים וְיֹרְדִים בּוּ. בּוּ - בְּאוּתוֹ
 אָדָם.

בְּלָם פּוֹתְחִים כְּנִפְיָהֶם לְקַבְלָא שְׂכִינָה
 בְּאוּתָהּ הַתְּפִלָּה. וְהוּ שְׂכִינְתּוֹ (יִחְזָקָא א')

לֹא שָׁמַר אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת כְּרִאוּי,
 הַתְּחִילָה הַלְבֵנָה לְהַפְגֵם, וְעַל בֵּן בְּסוּף
 הַעֲטָרָה אֶת הַחֵלוֹם, וְכֵן יַעֲקֹב הַעֲטָרָה
 אֶת הַחֵלוֹם, כְּמוֹ שְׂבִאֲרָנוּ.

רַעֲיָא מְהִימְנָא

השלמה מההשמטות (סימן ז)

וַיַּחֲלוּם וְהִנֵּה סִלְמָ מְעַב אַרְעָה (בְּרֵאשִׁית
 כח). וְהִנֵּה סִלְמָ - זֹאת תְּפִלָּה. מְעַב אַרְעָה
 - שְׂמֵתִפְלִילִים בְּנֵי אָדָם לוֹ בְּאַרְצָא,
 שְׂהִיא שְׂכִינָה, וּמִגִּיעַ לְשָׁמַיִם שְׂהִיא

דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְחִית עֲלֵיהּוּ לְקַבְּלָא שְׂכִינְתִּיהּ וּמִיַּחַד קַדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא פִּיה בְּהוּא בַר נֶשׁ בְּעֲלוֹתֶיהּ. דְּשְׂכִינְתָא אִיהִי מְצוּה
 כְּלִילָא בְּשֵׁם יְהוָה אִיהִי תִּיה דִּילִיהּ. וּמְצוּה בְּלֵא מְחַשְׁבַּה לִית לָהּ
 סְלִיקוּ. וּמְחַשְׁבַּה אִיהוּ אָדָם יו"ד ה"א וְא"ו ה"א תְּפִאֲרַת מְצוּה.
 מְלֻכוּתָא כְּלִילָא מְאַרְבַּע חִוּוּן דְּמֶרְכַּבְתָּא, כְּלִילָא מְאַרְבַּע אַתְוּוּן.
 אִיהִי נִוְקְבָא דִּילִיהּ, אֲנַפִּין דִּילִיהּ, אֲנַפּוּי דְרַחֲמִי. בְּגִינְהָ אֲמִינָא (שמות

ל"ג) אִם אֵין פְּנִיךְ הוֹלְכִים וְגו'.

וּמִסְטָרָא דְעַדִּיק אַתְקַרְיָא אַחורוי תִּיה כְּלִילָא תְּמַנְסַר חוּלְיִין
 דְּאַחורוי דְּבַר נֶשׁ, דְּדָמִי לְשִׁדְרָה דְּבִיה ח"י חוּלְיִין.
 אִיהִי אַחור לְעוֹבְדָא דְּבִרְאשִׁית וְקָדָם לְמְחַשְׁבַּה דְּאַתְמַר בְּהּ, עֲלֵה
 בְּמְחַשְׁבַּה. מַה דְּלֵאוּ הַכִּי בְּאָדָם, דְּאַחור דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע דְּאִיהוּ
 אַחור לְמַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית, וְקָדָם לְפּוֹרְעָנוּת.

קָמוּ תְּנַאִין וְאַמּוֹרָאִין וְאָמְרוּ רַעֲיָא מְהִימְנָא בְּרִיךְ אַנְתְּ לְאַלְהָא
 עֲלֵאָה, הוּא יְקָם לָךְ בְּעוֹתְךָ בְּכֵלָא. קָם סְבָא עֲלֵאָה בְּיַנְיְהוּן
 וְאָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא בְּךָ אַתְקַרְיָים הָאִי קָרָא דְּאַתְמַר (ישעיה ס"ב) וְאַל

לשון הקודש

הלכים וגומר.

וּמַצִּיד הַצַּדִּיק נִקְרָאת אַחורוי, תִּיה
 כְּלוּלָה שְׂמוּנָה עֲשָׂרָה חֲלוּת שְׂאַחורוי
 הָאָדָם, שְׂדוּמָה לְשִׁדְרָה שְׂבָה שְׂמוּנָה
 עֲשָׂרָה חֲלוּת, הִיא אַחור לְמַעֲשֵׂה
 בְּרִאשִׁית, וְקָדָם לְמְחַשְׁבַּה, שְׂנַאֲמַר בְּהּ
 עֲלֵה בְּמְחַשְׁבַּה, מַה שְׂאִין בֶּן בְּאָדָם שָׁל
 אַחור, שָׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שְׂהוּא
 אַחור לְמַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית וְקָדָם
 לְפּוֹרְעָנוּת.

קָמוּ תְּנַאִים וְאַמּוֹרָאִים וְאָמְרוּ, רוּעָה
 הַנַּאֲמֹן בְּרוּךְ אַתָּה לְאַל עֲלִינוּן, הוּא
 יְקָם לָךְ בְּקִשְׁתְּךָ בְּכֵל. קָם וְקוּן עֲלִינוּן

וּכְנַפְיָהֶם פְּרֻדוֹת מְלַמְעֵלָה. וְזֶה עֲלִים,
 שְׂכִינָה עַל כְּנַפְיָהֶם, וְיִרְדִים בּוּ. מַה זֶה
 בּוּ? בְּקֻדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד עֲלֵיהֶם לְקַבֵּל שְׂכִינְתוֹ,
 וּמִיַּחַד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתוֹ הָאִישׁ
 בְּתַפְלֻתוֹ, שְׂשְׂכִינָה הִיא מְצוּה כְּלוּלָה
 בְּשֵׁם יְהוָה, הִיא תִּיה שְׂלוּ, וּמְצוּה כְּלִי
 מְחַשְׁבַּה אֵין לָהּ עֲלֵיהּ. וּמְחַשְׁבַּה הִיא
 אָדָם, יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, תְּפִאֲרַת
 מְצוּה, הַמְלֻכוּת כְּלוּלָה מְאַרְבַּע חִוּוּת
 הַמְרַכְבָּה, כְּלוּלָה מְאַרְבַּע אוֹתִיוֹת, הִיא
 הַנְּקֻבָה שְׂלוּ, הַפְּנִים שְׂלוּ, פְּנֵי הַרַחֲמִים,
 עֲבוּרָה אֲמַרְתִּי (שמות ל"ג) אִם אֵין פְּנִיךְ

תתנו דמי לו דהא עלאין ותתאין מקנני בעולמא דידך משיריין
 דקודשא בריך הוא דאינון מתיבתא עלאה ומשיריין דמטרוניתא
 דאינון מתיבתא תתאה עלך אתמר והנה מלאכי אלהים עולים
 ויורדים בו בך סלקין משיריין דשכינתא בעלותא ונחתין משיריין
 דקדשא בריך הוא לגבי שכינתיה בכמה שירין ונגונין דעלותא.

אנת הוא קריבא דקודשא בריך הוא בעלותא דילך, דאיהו
 קרבנא דקודשא בריך הוא ושכינתיה באיזהו מקומן בעו את
 בני ישראל וכו' דתקיננו מארי מתניתין קרבנין דעלותא מסטרא
 דימינא דתמן כהן איש חס"ד ותקיננו זמירות דאינון שיר דלויים
 אבתרייהו מסטרא דגבור"ה. והו"ד דרנא דדוד אתקשר בשמאלא
 דגבור"ה. ואהרן דדרנא דיליה בהו"ד אתקשר בחס"ד. הדא הוא
 דכתיב (תהלים י"ז) נעימות בימינך נצח.

שמע ישראל דיחודא כליל ברכו וקדושה. דאיהו קדוש. קדוש.
 קדוש. וברכה מסטרא דימינא הדא הוא דכתיב (במדבר ו')
 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל. וקדושה

לשון הקודש

הוא ושכינתו באיזהו מקומן, בעו את
 בני ישראל וכו'. שתקנו בעלי המשנה
 קרבנות התפלה מצד הימין, ששם כהן
 איש חסד, ותקנו זמירות שהם שיר
 הלויים אחריהם מצד הגבורה, והוד
 דרנא של דוד נקשרה בשמאל של
 גבורה. ואהרן דרנא בהוד נקשר
 בחסד, זהו שפיתוב (תהלים טז) נעמות
 בימינך נצח.

שמע ישראל של היחוד כולל ברכו
 וקדשה, שהוא קדוש קדוש קדוש,
 וברכה מצד הימין, זהו שפיתוב (במדבר ו')
 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה

ביניהם ואמר, רועה הנאמן, בך התקנים
 פסוק זה שנאמר (ישעיה סב) ואל תתנו דמי
 לו, שהרי עליונים ותחתונים מקננים
 בעלמך, מחנות הקדוש ברוך הוא שהם
 מהישיבה העליונה, ומחנות הגבורה
 שהם מהישיבה התחתונה, עלך נאמר
 והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו.
 בך עולים מחנות השכינה בתפלה,
 ויורדים מחנות הקדוש ברוך הוא
 לשכינתו בכמה שירים ונגונים של
 תפלה.

אתה הוא הקרוב לקדוש-ברוך-הוא
 בתפלתך, שהיא קרבן לקדוש ברוך

מספרא דלויים עמודא דאמפעייתא קשורא דימינא ושמאלא ואיהו
קשורא דתפלין דרישא דאיהו אימא עלאה.

תפילין על רישיה, כמה דאוקמוה מארי מתניתין. תפלין דמארי
עלמא, מן פתיב בהו. ואיהו קשורא דתפלין דיד, דאיהו
שכינתא תתאה. והאי איהו דאוקמוה מארי מתניתין הראהו למשה
קשר של תפלין ש הילך משה כליל תלת אנפי אבהן לעילא דתקיננו
תלת עלותין דאיהו סימנם שחרית מנחה ערבית. מ"ה דידך עלותא
דשבת דאתמר ביה (בה) (בראשית א) ורדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל הארץ ואתכליל מרפבתא תתאה דאחרן דוד
ושלמה ואדם קדמאה לעילא ובת זוגיה לתתא אם כל חי דאיהו
צדיק חי עלמין.

ובגין דא אחרן אף על גב דאיהו ימינא אוקמוה רבנן ביה, אחרן
שושבינא דמטרוניתא הוה. רעיא מהימנא, יעקב איהו כליל
תלת אבהן דביה רכיב אדם קדמאה ולאז למננא אוקמוה מארי
מתניתין שופריה דיעקב כשופרא דאדם קדמאה.

לשון הקודש

א ורדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל הארץ, ונכללה מרפבה
התחתונה של אחרן דוד ושלמה, ואדם
הראשון למעלה, ובת זוגו למטה, אם
כל חי, שהוא צדיק חי העולמים.

ולכן, אחרן אף על גב שהוא ימין,
בארוהו רבותינו, אחרן שושבין
הגבירה היה. רועה הנאמן, יעקב הוא
הכולל שלשת האבות, שבו רוכב אדם
הראשון, ולא לחנם הקימו בעלי
המשנה, יפיו של יעקב כפיו של אדם
הראשון.

תברכו את בני ישראל. וקדשה מצד
הלויים עמוד האמפעי, הקשר של ימין
ושמאל, והוא קשר של תפלין של
ראש, שהוא האם העליונה.

תפלין על ראשו כמו שבארוהו בעלי
המשנה, תפלין של רבון העולם מה
כתוב בה? והוא קשר של תפלין של
יד, שכינה תחתונה. וזה שבארו בעלי
המשנה, הראהו למשה קשר של
תפלין. ש' שלך משה, כולל שלש פני
האבות למעלה שתקנו שלש תפלות,
שסימנם: "שחרית" מנחה "ערבית. מ"ה
שלך תפלת השבת, שנאמר בה (בראשית

אמר בועינא קדישא רעיא מהימנא חזינא דכפל קדשא בריך הוא
שמוך ואמר משה משה לאכללא לך במרפכתא עלאה
ובמרפכתא תתאה. לאכללא בך אדם קדמאה מסטרא דאברהם
ולאכללא בך חנה מסטרא דאהרן דוד ושלמה.

למה לא כפל שמייה דיעקב הכי אמר ליה בועינא קדישא בגין
דקרא ליה יעקב וקרא ליה ישראל. יעקב לישראל דעוקבא
דהיננו נוקבא, דאתמר עקבו של אדם הראשון מכהה גלגל חמה.
ואקרי ישראל, דתמן ראש דכורא, רישא לנוקבא, דהיננו עקב.
והאי איהו דאמר קדשא בריך הוא לחוייא (בראשית ג) הוא ישופך
ראש ואתה תשופנו עקב. ודא גרם שכינתא בגלותא דאתמר ביה
(משלי כ"ב) יעקב ענוה יראת יי.

חדא רבי שמעון וחדו מארי מתיבתא ואמרו קמיה. פומא
דשכינתא סיני, מאן יכיל למיקם (קמיה) דקודשא בריך הוא
ושכינתיה ממללן ביה ושתין רבבן דמתיבתא תתאה ממללן ביה
ואוף שתין רבוא דמתיבתא עלאה הכי ממללן ביה. על פומך
אתמר והנה מלאכי אלהים עולים וגו'..

לשון הקודש

ישראל, ששם ראש זכר ראש לנקבה,
שהיננו עקב. וזהו שאמר הקדוש ברוך
הוא לנחש, (שם א) הוא ישופך ראש
ואתה תשופנו עקב, וזה גרם שכינה
בגלות, שנאמר ביה (משלי כב) עקב ענוה
יראת ה'.

שמח רבי שמעון ושמחו ראשי
הישיבה ואמרו לפניו, פה השכינה,
סיני, מי יכול לעמד ולפניו, שהקדוש
ברוך הוא ושכינתו מדברים עמו,
וששים רבבות של הישיבה התחתונים
מדברים עמו, ואף ששים רבוא של

אמר המנורה הקדושה, רועה הנאמן,
ראינו שכפל הקדוש ברוך הוא שמוך
ואמר משה משה, לכלל אותך
במרפכה העליונה ובמרפכה
התחתונה, להכליל בך אדם הראשון
מצדו של אברהם, ולהכליל בך חנה
מצד של אהרן דוד ושלמה.

למה לא כפל את שם יעקב בך? אמר
לו מנורה הקדושה, משום שקרא לו
יעקב וקרא לו ישראל. יעקב לשון לשון
עקב, שהיננו נקבה, שלמדנו, עקבו של
אדם הראשון מכהה גלגל חמה. ונקרא

דָּבַר אַחַר וַיַּחְלֹם וַהֲנִיחַ סֶלֶם פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר סִינַי דָּא
 סְלָם וְאִיהוּ ק"ל וְרוּא דְמַלְאָה (ישעיה י"ט) הִנֵּה יְיָ רוֹכֵב עַל ע"ב
 ק"ל. ע"ב דָּא יו"ד ה"י וַי"ו ה"י וְעוֹד יו"ד. יו"ד ה"א. יו"ד ה"א וַא"ו.
 יו"ד ה"א וַא"ו ה"א, דָּא ק"ל. אַתְּוּן קְדָמָן סְלָקִין לְע"ב אַתְּוּן דְּאִינּוּן
 תּוֹלְדִין דִּילְהוּן סְלָקִין ק"ל. ע"ב ק"ל מֵאֲתָן וְתָרִין פְּחֻשְׁבּוֹן ב"ר.

אַנְתָּה הוּא בָּר, רַעֲיָא מְהִימְנָא עֲלֵךְ אַתְמַר (תהלים ב') נִשְׁקוּ בָר, אַנְתָּה
 הוּא רַבֵּן דִּישְׂרָאֵל רַב לְתַתָּא רַבֵּן דְּמַלְאָכִי הַשְּׂרַת ב"ר לְעִילָא
 בְּרָא דְקַדְשָׁא בְרִידָה הוּא וּשְׂכֻנְתֵיהּ (חס"ד ג"ם לְאַשְׁלָמָא רמ"ה) עֲלִיָּהּ
 אַתְמַר לְגַבִּי מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף (שמואל ב' י"ב) גַּם יְהוֹנָה הַעֲבִיר חֲטָאתְךָ
 לֹא תָמוּת. בְּהַאי גַּם אַתְכֶפֶר דָּוִד וְהַאי אִיהוּ שִׁיעוּרָא דְחֻלָּה מ"ג
 בִּיעֲצִים וְתוֹסַפֶּת חוֹמֶשׁ בִּיעֲצָה רַמְזוּ (ויקרא ה') וְחִמְיִשִּׁיתוּ יוֹסֵף עֲלִיו.

זְכָאָה צְלוּתָא דְנִפְיָא מְפּוֹמָד בְּגוֹנָא דְקַדְשָׁא בְרִידָה הוּא דְנִחִית עַל
 טוֹרָא דְסִינַי וְאַתְמַר בִּיהּ (דברים כ"ט) כִּי אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֶה
 עֲמָנוּ עוֹמֵד הַיּוֹם וְאֶת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֶה עֲמָנוּ הַיּוֹם, הֲכִי כִּד אַתְּ

לשון הקודש

נֶאֱמַר (תהלים ב') נִשְׁקוּ בָר. אַתְּהּ הוּא רַבֵּן
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל, גְּדוֹל לְמַטָּה, רַבֵּן שֶׁל
 מַלְאָכֵי הַשְּׂרַת, ב"ר לְמַעְלָה, בֶּן שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכֻנְתּוֹ, וְחֶסֶד "גַּם"
 לְהַשְׁלִים לְמֵאֲתָם אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה עֲלֵיהֶם
 נֶאֱמַר לְגַבִּי מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף (שמות ב') גַּם
 יְהוֹנָה הַעֲבִיר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת. ב"גַּם"
 הִזָּה הַתְּכַפֵּר דָּוִד, וְהוּוּ שְׁעוֹר שֶׁל הַחֻלָּה,
 אַרְבָּעִים וְשָׁלֹשׁ בִּיעֲצִים וְתוֹסַפֶּת חֲמִשָּׁה
 בִּיעֲצָה, רַמְזוּ (ויקרא ה') וְחִמְיִשִּׁיתוּ יוֹסֵף עֲלִיו.
 אֲשֶׁרִי הַתְּכַלָּה הַיּוֹצֵאת מִפִּידָה, כְּמוֹ
 שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יָרַד עַל הַר סִינַי
 וְנֶאֱמַר בּוֹ (דברים כט) כִּי אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֶה
 עֲמָנוּ עוֹמֵד הַיּוֹם [וְגו'] וְאֶת אֲשֶׁר אֵינְנוּ

הַיִּשְׁבָּה הַעֲלִיּוֹנָה כֶּךָ מְדַבְּרִים עִמּוֹ. עַל
 פִּידָה נֶאֱמַר וַהֲנִיחַ מַלְאָכֵי אֱלֹהִים עֲלֵים
 וְגוֹמֵר.

דָּבַר אַחַר וַיַּחְלֹם וַהֲנִיחַ סֶלֶם. פָּתַח רַבִּי
 שְׁמַעוֹן וְאָמַר, סִינַי זֶה סֶלֶם, וְהוּא ק"ל,
 וְסוּד הַדָּבָר - (ישעיה י"ט) הִנֵּה ה' רוֹכֵב עַל
 ע"ב ק"ל. ע"ב זֶה יו"ד ה"י וַי"ו ה"י וְעוֹד
 - יו"ד. יו"ד ה"א. יו"ד ה"א וַא"ו. יו"ד
 ה"א וַא"ו ה"א - זֶה מֵאָה וְשָׁלֹשִׁים.
 הָאוֹתִיּוֹת הָרְאשׁוֹנוֹת עוֹלוֹת לְשִׁבְעִים
 וְשָׁנִים. הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן תּוֹלְדוֹתֵיהֶן
 עוֹלוֹת לְמֵאָה וְשָׁלֹשִׁים. ע"ב ק"ל מֵאֲתָם
 וְשִׁתִּים פְּחֻשְׁבּוֹן ב"ר.

אַתְּהּ הוּא הַבֵּן, הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, עֲלֵיךְ

משתדל באורייתא ובצלוחתא, קדשא בריך הוא כניש עלאין ותתאין. וכל אלין נשמתין דהוו ודעתדין למהווי, וכל משיריין דמלאכין. ונחית בצולמא דילך, לקבלא עלותא דילך, אורייתא דילך. בגין דמחשבתא דילך ליחדא לקודשא בריך הוא ושכנתיה בכל משיריין דיליה לעילא ותתא באורייתך ובצלוחתך קדשא בריך הוא מצרף מחשבה טובה למעשה. ובגוונא דאיהו אמר אנכי, ואינהו אמרי (שמות כ"ד) נעשה ונשמע.

הכי קדשא בריך הוא עביד לכלהו משיריין ואינהו שתקין ושמעין למלוך בגין דרעותך בהון ליחדא קדשא בריך הוא ושכנתיה בכל משיריין דיליה וכל מה דקדשא בריך הוא אכטה ואודי למעבד לך חכמה מכמה טבין דלית לון סוף פלהו אמרין נעשה ונשמע.

ובגין דא אמרו (תהלים ק"ג) ברכו יי מלאכיו גבורי כח וגו' ואתתקף בך דהא קדשא בריך הוא ושכנתיה וכל משיריין דיליה ודשכנתיה אסתכמו למעבד כל רעותך, ויתיר מדאי הוא פתיב על ירך ולא נפל מלה זעירא מפתיבת ירך דלא אתקיים. זכאה

לשון הקודש

כף הקדוש ברוך הוא עושה לכל המחנות, והם שותקים ושומעים לדברך, משום שרצונך בהם ליחד הקדוש ברוך הוא ושכינתו בכל המחנות שלו. וכל מה שהקדוש ברוך הוא הבטיח והודה לעשות לך חכמה מכמה טובות שאין להם סוף, בלם אומרים נעשה ונשמע.

ומשום זה אמרו (תהלים ק"ג) ברכו ה' וכל מלאכיו גבורי כח וגומר, והחזיק בך, שהרי הקדוש ברוך הוא ושכינתו וכל המחנות שלו ושל שכינתו הסכימו לעשות כל רצונך, ויותר מדאי הוא

פה עמנו היום, כף בשאתה משתדל בתורה ובתפלה, הקדוש ברוך הוא מכנס עליונים ותחתונים, וכל הנשמות הללו שהיו ושעתידין להיות, וכל מחנות המלאכים, ויורד בצלמך לקבל תפלתך ותורתך, משום שמהשבתך ליחד את הקדוש ברוך הוא עם שכינתו בכל המחנות שלו למעלה ולמטה, בתורתך ובתפלתך הקדוש ברוך הוא מצרף מחשבה טובה למעשה, וכמו שהוא אמר אנכי, והם אמרו (שמות כד) נעשה ונשמע.